

„Farnost se konečně zakládá na jisté teologické skutečnosti, neboť je to společenství eucharistické. To znamená, že farnost je společenství schopné slavit eucharistii, v ní se nachází živý kořen, jímž je farnost vytvářena, a také svátostné pouto jejího plného společenství s všeobecnou církví. Tato schopnost slavit eucharistii je dána tím, že farnost je společenstvím víry a je společenstvím organickým. To jest že se skládá z vysvěcených nositelů úřadu a z ostatních křesťanů, v němž farář zastupuje místního biskupa a představuje hierarchické pouto s celou partikulární církví.“

Christifideles laici 26



ČERVEN VE FARNOSTI

CYKLUS NEDELNÍCH KONCERTŮ V KOMUNITNÍM CENTRU



PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ DĚTÍ Z FARNOSTI



PASTORAČNÍ NÁVŠTĚVA BISKUPA VÁCLAVA MALÉHO



POUŤ DO TEPLÉ A MARIÁNSKÝCH LÁZNÍ



Foto:
Pavel Fulín

Moji milí,

léto je na dosah. Rád bych vám všem popřál pěkné prožití prázdnin a dovolených. Užijte si volna a klidu. Pořádně si odpočiňte. Bylo by pěkné, kdyby rodina strávila alespoň týden pohromadě. Je samozřejmé, že každý má o způsobu užití volna jiné představy. Mladí možná už moc nechťejí trávit čas se svými rodiči, mají své představy. Rodiče někdy naříkají, že se mládež trhá a nechce s nimi jezdit. Částečně je to normální, částečně leží příčiny někde v minulosti. Je to možná důvod k zamyšlení a někdy přehodnocení vztahů. Čím je člověk starší, tím víc potřebuje svobody. Všichni ale cítíme, že by to neměla být svoboda od něčeho, ale svoboda k něčemu. Svoboda určitě neznamená, že je člověk jak utržený od řetězu. Pokud člověk sice volně, ale přece uznává vazby k rodině a k Bohu, je to OK. Přeji vám, abyste v létě měli čas na sebe, na druhé a také na Boha.

Váš otec Karel



SVĚTLO NADĚJE

Komunitní centrum Matky Terezy má za sebou první měsíc své činnosti. Jak na své okolí zatím stačilo zapůsobit přináší následující ohlasy:



V sobotu 26. května jsem se zúčastnil slavnostního otevření KCMT. Musím velice ocenit organizaci a program. KCMT se mi moc líbí, je zajímavě řešeno. Naposledy jsem podobné moderní stavby viděl v Bratislavě, kde rostou jako houby po dešti, a vznikají v nich opravdu živá společenství. Jsem rád, že „konečně“ i u nás něco takové vzniká. Je to potřeba.

Narozdíl od Slovenska je zde sice trochu jiná situace, ale pevně věřím, že se prolomí původní odpor obyvatel JM k projektu a KCMT bude dobře sloužit všem. Jak věřícím tak nevěřícím, jak dovnitř církve tak navenek a přispěje tak k naplňování všeho toho, co je posláním církve. Jižní Město to potřebuje. Bůh nenechá zaniknout nic, co je dobré, co vede k Němu a ke spáse lidí. Bůh nám vždy pomůže, vyžaduje od nás pouze iniciativu (odpověď na Jeho volání) a tu od vás dostal. Proto věřím, že centrum bude dobře plnit svoji roli a Bůh Vám bude pomáhat.

Na JM bydlím 5 let, z toho 3 roky na Chodovci a tak administrativně patřím do farnosti. Protože jsem ze Slovenska, tak na nedělní bohoslužby chodím ke sv. Voršile na Národní třídě, kde máme jako Slováci společenství. Děni na Chodově však sleduji a doufám, že někdy v budoucnu budu moci přiložit ruku ke společnému dílu a budu tak užitečný nejen všeobecné církvi ale i farnosti.

L. J. K.



Nemyslím, že bych mohl tvrdit, že patřím ke světlům církve. Jsem naopak zcela obyčejný normální věřící, který jen doufá, že jeho víra je alespoň průměrně dokonalá. Tím chci říci, že moje myšlenky mohou být klidně i vašimi a většiny těch, kteří navštíví nové Komunitní centrum na Jižním Městě a jeho srdce – kostel zasvěcený blahoslavené Matce Tereze.

Procestoval jsem velkou část světa a navštívil opravdu hodně kaplí, bazilik, kostelů, chrámů i katedrál. Všude vládlo šero,



všude byla spousta obrazů a soch, které se tvářily bolestně, přísně, v krajně příznivém případě pouze vážně. Povšechný dojem, který jsem si z většiny z nich odnesl, byl pocit úcty a bázně před všemohoucím, nejvyšším spravedlivým, ale ve svém hněvu strašným Bohem. Pocit lásky a naděje zůstával jen někde v pozadí.

V novém kostele na Hájích je všechno jinak. Když vstoupíte dovnitř, žádné mohutné dubové, krásně vyřezávané, ale přece jen tmavé dveře za vámi se zaskřípěním nezapadnou. Přejchod z vnějšího, vám tak dobře známého světa do tohoto nového a jasného je zcela plynulý a vy

zůstanete v úžasu stát zaplaveni světlem a pocitem dobra a radosti. Jistě je to také způsobeno použitými materiály, ale vše umocňuje netradičně pojaté sousoší Krista na kříži.

Není to kalvárie, tak jak ji znáte. Je tu sice



kříž, připomínající strašné utrpení, které pro nás bylo podstoupeno, ale Kristus sám – to není do krajnosti potupený, zmučený člověk, ale vzkříšený vítěz nad smrtí a našimi hříchy, ze kterých nás právě vykoupil. Přímou z něj dýchá jeho láska k nám a světlo naděje, které nám svou smrtí a vzkříšením daroval.

Přeji vám, abyste si toto světlo naděje odnesli z nového kostela Matky Terezy do svých domovů a aby ve vás nikdy nepohaslo.

Ing. Oldřich Žák





Přestože nový farní vikář pater Antoni Kośmidek slouží v naší farnosti již dva měsíce a mnozí už využili možnosti blíže se s ním seznámit, položili jsme mu několik otázek, abychom se dozvěděli něco o něm a o jeho dosavadní cestě životem.

Otče Antoníne, můžete nám na sebe něco prozradit? Kde jste se narodil, vyrůstal, z jaké rodiny pocházíte?

Mám staršího bratra a mladší sestru. Narodil jsem se v obci Blazkowa asi 150 km východně od Krakova v tradiční silně věřící rodině.

Jak u Vás vzniklo a formovalo se povolání ke kněžství?

Ke kněžství mě vedla rodinná výchova a zvláště babička, kterou jsem často vodil do kostela. V osmé třídě jsem začal ministovat a v té době se stal mým vzorem místní pan farář. Ministroval jsem do vojny, po jejím skončení jsem několik let soukromě podnikal v oboru hodinářství. Do 28 let ve mně zrála myšlenka na kněžství. Po rozhovoru s jedním knězem začalo mít všechno určitý směr.

Kde jste studoval v kněžském semináři a na co nejraději z té doby vzpomínáte?

Začal jsem studovat v Przemyslu, kde nás bylo 380 bohoslovců. V roce 1993 se naše diecéze rozdělila na tři menší a já pokračoval v diecézi Rzeszów. V Polsku má každá diecéze svůj seminář. Po ukončení studia jsem přijal kněžské svěcení z rukou biskupa Josefa Koukla v Libochovicích dne 3. 11. 1996. Z té doby rád vzpomínám na všechno. Nejraději na bohoslovecké exercicie a silentium, které ve mně zanechalo hluboký dojem. A také na nedělní společnou kávu, při které se vždy scházeli bohoslovci ze stejného kraje.

Kněží, kteří přijíždějí do Čech, vnímají svou službu jako misie. Je tomu tak i u Vás? Proč jste si pro svou duchovní službu vybral právě Českou republiku?

Práci zde v České republice vnímáme jako reevangelizaci. Protože se zde obnovuje víra v Boha, v kterého zde lidé věřili anebo o něm slyšeli. Jako bohoslovci jsme někteří uvažovali o službě v zemi, kde je velká potřeba kněží. Během semináře jsme se seznámili s otcem Antonínem Bratršovským, který jménem otce biskupa přijížděl do našeho semináře poukazovat na těžkou pastorační situaci v České republice a prosil nás (lákal) pro službu zde. Při našem rozhodování jsme dali na to, že je nám Česká republika nejvíce blízká. Při tom nás naši rodiče nechtěli mít příliš daleko. Netušili jsme ale, že je zde taková duchovní vychladlost.

Kde a jak dlouho jste jako kněz už působil?

První kroky jsem prožil v Libochovicích, kde jsem se učil mluvit česky, poznával mentalitu a zvyky. Po dvou letech přípravy jsem byl 8 let administrátorem ve farnosti Lovosice. Po roce a půl v Děčíně, jsem poprosil o možnost sloužit v pražské diecézi.

Na co se nejvíce v naší farnosti těšíte? Jaké máte očekávání od farníků?

Vždycky jsem měl na starosti několik farností (celkem sedm), ve kterých jsem se staral o všechno. Zde se těším na službu, která je pro kněze nejpodstatnější, tedy pastorační, setkávání, pohovory a přípravy na svátosti.

Jaký máte prozatím dojem z naší farnosti?

Cítím se zde moc dobře. Farníci mě hezky přijali, jsou ke mně otevření.

Máte nějakou spiritualitu, která Vám je blízká?

Jako většina Poláků, mám velikou úctu k Panně Marii. To ona mi ukazuje cestu k Ježíši.

Velice si vážím modlitby breviáře, která je krásnou cestou k rozjímání žalmů.

Jaké máte oblíbené místo v Písmu?

Mám rád žalmy. Zvláště žalm 139.

Nyní bydlíte v Komunitním centru Matky Terezy. Jak se Vám stavba líbí?

Jsem rád, že jsem na okraji Prahy a nové centrum je architektonicky velice krásné.



Je třeba zde vytvořit duchovní život. Bez pomoci farníků to nepůjde, a proto věřím v dobrou spolupráci a skvělé nápady, které budou vyjadřovat skutečné potřeby farnosti.

Co byste chtěl vzkázat prostřednictvím Fchodovin Vaším novým farníkům?

Těším se na veškerou formu spolupráce, podněty a nápady, které budu rád přijímat. A prosím o modlitbu a vaši přízeň.

Děkuji moc rozhovor a přeji, ať jste mezi námi šťastný a do další práce hodně Boží pomoci. Katka Friedová





Jak jsme již uvedli v květnovém čísle, otec Benedikt k 1. červenci odchází z naší farnosti. Na jeho službu na Chodově i první rok kněžství jsme se ho ptali v následujícím rozhovoru.

Jaká jste měl očekávání, když jste přicházel do naší farnosti a jak se naplnila?

Upřímně musím odpovědět, že jsem žádná zvláštní očekávání neměl. Ani konkrétní ambice a plány. Nejenom lidé, ale především Bůh, dokáže stále znovu a znovu překvapovat. V tom druhém případě vždy v dobrém.

Během svého působení jste vykonával řadu služeb. Na kterou jste se nejvíce těšil?

Bezesporu na slavení eucharistie. Dodnes si vzpomínám na klasickou defi-

nici z dob teologických studií, že eucharistie je pramenem a zdrojem života církve. Stále více zažívám na vlastní kůži, že tomu tak je. Vždyť Bůh Otec nám dává svého milovaného Syna a jako kněz začínám pomalu chápat, co to znamená, když se vydává do rukou slabému, hříšnému člověku. Neobyčejná důvěra ze strany Boha vůči lidem na straně jedné a Boží působení skrze nedokonalého člověka na straně druhé. Vše ostatní od vyučování náboženství počínaje, přes Hovory o víře, různé přípravy... až po navštěvování nemocných si bez slavení mše sv. nedokážu představit.

Hodně jste se stýkal s mládeží. Nyní odcházíte učit na Vyšší odbornou školu pedagogickou ve Sv. Janu pod Skalou. Jak se díváte na pastorační mládeže?

Není jistě špatné hrát s mládeží fotbal, jezdit s nimi na výlety, chodit do hospody na pivo a přibližovat se mladým lidem ve všech možných aktivitách. Při všech snahách by však kněz a nakonec každý křesťan, který se chce věnovat pastorační (nejenom) mládeže, neměl zapomenout na to podstatné: hlásání radostné zvěsti. Ve všech možných aktivitách – sportovních, kulturních, charitativních – může tento svět možná nabídnout něco lákavějšího, ale radostnou zvěst, která vede k věčnému životu, nikoli.

Celý školní rok jste sloužil nedělní mše svaté v kapli svaté Ludmily v Křesťanském centru, jak jste se sžíval s tímto pro katolíky netradičním prostředím.

Je třeba odlišit prostor samotný od společenství věřících. Nedělní mše svatě jsem mezi vámi slavil rád a zvláště v posledních měsících jsem se cítil jako doma. Měl jsem radost především z našich ministrantů i dalších dětí, které se postupně zapojily i do společných přímlov. Kapli sv. Ludmily jsem však chápal jako provizorium. Místo velice vhodné pro společné setkávání, ale k mé velké lítosti, jako liturgický prostor nevyhovující. V kapli nebylo možné zůstat před svatostánkem, prostor sám nevybízěl k modlitbě, oltář a ambon

vytvořený z nevhodného materiálu... Je mi jasné, že při otevření křesťanského centra nebyly k dispozici větší finanční prostředky, vše bylo odkázáno na šlechetné dárce, kteří dali co mohli a právě proto byl prostor vybaven spíše provizorně. Neříkám to z pozice nějakého staromilce. I když mám vztah k historii a památkám velice si vážím a vřele podporuji i soudobé sakrální umění. Musí však být uměním, nikoli líbivým kýčem nebo projevem neschopnosti. Naštěstí i v naší vlasti v poslední době vyrostlo několik nových staveb, které tato kritéria splňují. Vše, co je skutečně krásné vede k Bohu a o místě, kde se slaví eucharistie, by to mělo platit dvojnásob.



Nedávno se uskutečnila již druhá pouť do Říma, pod Vaším vedením. Jak jste ji prožíval? Jistě jste si připomínal dobu svých studií. Z čeho jste měl radost?

I když je organizace spojená s poutním zájezdem vždy náročná, nevím, jak jsem to jako povinnost. Od doby svých studií na Papežské lateránské univerzitě mám k Itálii, a zvláště k Římu, vřelý vztah. Je pro mne radostí provázet na místech spjatých s historií církve, mít možnost slavit mši sv. v blízkosti hrobu sv. Petra a ostatků kardinála Josefa Berana a mohl bych samozřejmě ve výčtu pokračovat dále. Velkým povzbuzením byl zájem ze strany účastníků a věkově vyvážené složení naší skupiny. A také jasné vědomí, že nejde o turistický výlet, ale o poutní zájezd. Snad se nám společně podařilo při této pouti, obrazně řečeno, doputovat o kousek blíže k nebeskému království.

Na která místa byste rád podnikl další pout', ať soukromou nebo pro další poutníky?

V dlouhodobém časovém horizontu bych rád pěšky putoval do Svaté Země. Vzhledem k časové náročnosti se neodvažuji hádat, kdy bude příležitost. Moje nejdelší pěší putování bylo zatím z Prahy na Svatý Hostýn (jako poděkování za jáhenské svěcení). To stačilo 6 dnů dovolené. U Boha však není nic nemožného. Pokud máte na mysli poutní zájezd, tedy nikoli klasickou pout', chystám se do Svaté Země. Nejprve v říjnu, v podstatě soukromě, i když se budu podílet také při „průvodcování“. A na jaře znovu, tentokrát, dá-li Bůh, jako organizátor a průvodce. Nakonec nezbyvá na vysvětlenou než opakovat známá slova: „kdybych měl na tebe zapomenout Jeruzaléme, ať mi zchromne pravice...“.

Mohu se zeptat na osobní věc? Jistě se nějak dál vyvíjel Váš vztah s Pánem. Z čeho čerpáte sílu pro službu? Pro život s Pánem?

Z eucharistie, modlitby, z příkladu a přímluvy svatých, i ze společenství církve bojující.

Vnímám Vás jako velmi zodpovědného, svědomitého člověka. Máte vůbec čas pro sebe? Jestli ano, jak ho využíváte? Co rád děláte ve volném čase?

Ve volném čase rád čtu, někdy studuji svoji oblíbenou křesťanskou archeologii, občas se podaří podniknout společné setkání se spolubratry.

Odcházíte v době, kdy je otevřeno nové Komunitní centrum. Jakou roli bude podle Vás hrát v náboženském dění na Jižním městě?

Prognózu do budoucna po mně nechtějte. To záleží na každém člověku z farnosti. Pokud kaple blahoslavené Matky Terezy bude živým místem, kde je uctíván Bůh, pak i všechny aktivity soustředěné v prostorách okolo kaple přinesou svoje plody. Nakonec zasvěcení objektu není náhodné. Blahoslavená Matka Tereza vždy čerpala sílu pro svoji práci z eucharistie. Jenom tak mohlo vzniknout její neuvěřitelné dílo lásky. Nedělala to z nějaké laciného humanismu ani z touhy něco dokázat, ale protože ji vedl sám Ježíš Kristus. Láska k němu se projevovala v její službě pro lidi. Sílu čerpala z Nejsv. svátosti. Pokud naše nové centrum nemá být domem postaveným na písku, musí všechny aktivity pevně spočívat na Ježíši Kristu, jinak první větší déšť spláchne veškeré snažení. Nechceme přece kulturní dům, ale dům, který staví Hospodin.

Je něco, co by se podle Vás mělo zlepšit v naší farnosti?

Určitě. Ale nám všem bych doporučoval reformu, přesně podle návodu svatého Františka, jemuž je naše farnost zasvěcena. Tento fascinující muž nejprve reformoval sám sebe, pak vlastním příkladem strhl další následovníky a posléze spolu s nimi vlastním příkladem proměnil i tehdejší společenství církve. Tedy příležitost pro každého z nás.

Na co se těšíte v místě svého nového působení? Už jste se tam byl podívat? Co bude naplnit Vaší práci v nové farnosti?

Na novém místě už jsem byl, jak ve škole, tak ve farnosti. Každopádně kromě vyučování na Vyšší pedagogické škole ve Svätém Janu pod Skalou a kaplanské službě tamtéž, budu farním vikářem v Berounské farnosti, která zahrnuje poměrně slušný počet dalších vesnic. Tedy kromě školy i „klasická“ farní pastorece pod vedením a ve spolupráci s panem děkanem Josefem Pecinovským. Nechám se překvapit, snad to, s pomocí Boží, nějak zvládnou.

Co plánujete na prázdniny?

Stěhování, seznamování s novým místem, nějaké přípravy do školy. Koncem srpna se snad společně s mládeží vydám na dovolenou do Itálie.

Chcete něco prostřednictvím Fchodovin sdělit farníkům?

Jsem vděčný za roční působení v této farnosti. Děkuji za vaši podporu, za všechno, co jsme společně mohli prožít i za všechna nová přátelství. Prosím za odpuštění, pokud jsem někomu z vás, byť i nevědomky, ublížil. Budu rád, pokud si na mne vzpomenete ve svých modlitbách. Díky Bohu i vám.

Milý pane kaplene Benedikte, děkuje-me Pánu, že jste v naší farnosti mohl vykonat tolik dobré práce a že jsme Vás poznali. Vaší upřímnou a laskavou povahou jste mnohým z nás přirostl k srdci. Budeme se za Vás nadále modlit. Ať Vám Pán pomáhá a naplňuje radostí. Děkuji za rozhovor.

Katka Friedová





Vážení přátelé,

Článek do letního čísla by asi měl být optimistický. Tak jsem si vybrala příběh klienta, který je naprosto nestandardní a netypický. Budeme mu říkat pan K.

Pan K. byl v naší péči asi 18 měsíců. Jeho kasuistika je netypická především tím, že se pan K. uzdravil. Naše služby obvykle klienti opouštějí z důvodů úmrtí, hospitalizace nebo umístění do ústavní péče, případně stěhování (klienta si vezme domů někdo z rodiny). Pan K. je tak jedním z mála klientů, kteří naši péči opustili s diagnózou „je zdravý“. Dalším netypickým rysem péče bylo, že pana K. navštěvoval pouze jeden pracovník naší charity a tím jsem byla já. Obvykle se tým u klientů střídá. V neposlední řadě byla naprosto netypická diagnóza, s kterou byl pan K. do péče přijat. Přežil totiž jinak 100% smrtící akutní onemocnění. Je pravda, že měl obrovské štěstí.

Pan K. se do naší péče dostal zcela náhodou. Potkala jsem v metru svou známou z dob mateřské. Začaly jsme si povídat a ona mi vyprávěla o svém sousedovi, který je v nemocnici. Panu K. bylo v té době asi 65 let, je svobodný, nemá rodinu a žije sám. Manžel mé známé s ním pracoval v jednom podniku a velmi se spřátelili. Když pak mladá rodina hledala bydlení, tak jim pan K. pomohl sehnat byt v domě, kde bydlel. Ze spolupracovníků se stali sousedé a ze sousedů přátelé. Pan K. získal rodinu a vnoučata.

Po několika týdnech od setkání v metru k nám ta známá přiběhla na návštěvu a řekla mi, že si chtějí vzít pana K. domů z nemocnice. Pan K. byl mnoho měsíců v bezvědomí a téměř se nemohl hýbat. Rodina byla ochotna zajistit domácnost, ale postavit pana K. zase na nohy byl úkol pro odborníka. Praktický lékař odmítl podepsat domácí péči, tak jsme uzavřeli dohodu o poskytování osobní asistence. Začala jsem pana K. navštěvovat prakticky denně a společně jsme začali pracovat na tom, aby se stal soběstačným. Poprvé v životě jsem ocenila význam ošetrovatelského plánu. Společně jsme si stanovovali dílčí cíle a vymýšleli, jak jich dosáhnout. Nejdřív pohyb na lůžku a okolo něj. Potom postupně, jak se stav zlepšoval, pohyb po bytě. Pak jednotlivé práce v domácnosti a nakonec jsme vyrazili ven. Během těch osmnácti měsíců se nám společnými silami podařil malý zázrak. Pan K. je teď plně soběstačný. Pan K. je veliký bojovník, já jsem vymýšlela postup cvičení, ale on pilně cvičil, i když jsem tam nebyla. Samozřejmě jsme si po celou dobu povídali. Pan K. je velmi veselý a optimistický člověk. Strašně moc jsme se spolu nasmáli. Za svůj život postupně pracoval na různých místech a vel-



Na fotce je náš sociální pracovník, který po mnoha letech sundával ceduli ze zdi Křesťanského centra Jižní Město v Modletické ulici.

mi poutavě vyprávěl o různých místních zvláštностech a lidech, které poznal. Dalo se s ním mluvit prakticky o všem, všechno sledoval a vtipně komentoval.

Pan K. bydlí kousek od nás. Pravidelně ho potkávám, mává na mne z okna ráno, když jdu do práce. Odpoledne mne často vyhlíží na zahradě nebo z okna. Vždycky si chvilku popovídáme. Je pro mne radostným připomenutím toho, že i naše služba může končit uzdravením klienta. Když jsem pana K. totiž viděla poprvé, nevěřila jsem tomu, že ho postavíme na nohy.

Většina z vás si asi všimla, že se kancelář naší charity přesunula z Křesťanského centra Jižní Město do Komunitního centra Matky Terezy. Naše pevné linky jsou dočasně nefunkční, jsou na nich zřízeny záznamové schránky. Volejte tedy na naše mobilní telefony nebo zanechte vzkaz v memoboxu. Také bych chtěla moc poděkovat za pomoc při stěhování bratrům Friedovým, rodině Carbolových a manželům Šilhavým.

Děkuji také za dary v kasičce naší charity v kostele sv. Františka z Assisi, kde se nashromáždilo 3.078,00 Kč. Finanční prostředky použijeme k financování provozních nákladů naší pečovatelské služby. Za vaše dary vám děkuji a přeji krásné léto.

Eva Černá



THE PRAGUE CONCERT Co.

Concert Touring Projects in the Czech Republic

pořádá 4. srpna 2007, 19:00 h v sále KCMT

benefiční koncert

ROYAL RUSSELL CHORISTERS

Dirigent:
Hugh Sutton
Doprovod:
Christopher Dowie

na pořadu:
**J. RUTTER, J. S. BACH,
A. COPLAND, H. GOODALL,
H. PURCELL, S. S. WESLEY,
J. SHAFFERMAN A DALŠÍ**

Vstupné dobrovolné ve prospěch KCMT



Křesťanský sportovní klub KSK Praha

KSK Praha nabízí zbývajících volná místa na prázdninových akcích:

- **Dobrodružný tábor v Ratibořských horách** 21.7. až 4.8.2007 pro děti (hlavní vedoucí Martin Ješuta).
- **Voda pro mládež** s výcvikem 6.8. až 19.8.2007

kroužky a pravidelné aktivity KSK Praha pro nový školní rok 2007/2008:

- **Výtvarná dílna pro děti** – každou středu v Komunitním Centru Matky Terezy
- **Dramatická dílna pro mládež** – každé pondělí v Komunitním Centru Matky Terezy
- **Nízkoprahový sportovní klub** (bez vrcholových tréninkových cílů) – každý čtvrtek v KCMT nebo na příslušném sportovišti
- **Sportovní a vzdělávací víkendovky** – jednou za měsíc a o podzimních prázdninách
- **Lyžařský výcvik** o jarních prázdninách (17.2. až 24.2.2008)
- **Art Fun Forum** – volné sdružení příznivců umění, hodlá formou večerů o umění navázat na literární večery v křesťanském centru

Uvedené programy jsou podporovány M.Č. Praha11 a dalšími sponzory. Jejich prostřednictvím se budeme snažit prezentovat též společenský význam Komunitního Centra Matky Terezy. Jsou připravovány v křesťanském duchu a je možné se na ně přihlásit prostřednictvím internetových stránek www.kskp Praha.org. Zápis do kroužků bude možný v září 2007, ve dnech vyhrazených pro daný kroužek, vždy od 16 hodin v Komunitním Centru Matky Terezy.

■ **V sobotu 4.8.** je den patnáctého **výročí od smrti pražského arcibiskupa kardinála Františka Tomáška**. Vzpomenout a za vše, co vykonal, poděkovat je možné při bohoslužbě **v katedrále v 18.00 hod.** Na bohoslužbu jsou zváni všichni věřící.

■ **Stále ještě je možné se hlásit na Celostátní setkání mládeže, které se koná v Táboře od 13. do 19.8.** Celostátní setkání mládeže je akce, která se opakuje přibližně jednou za 3-5 let. V Táboře se čeká kolem 5000 mladých věřících lidí, zejména ve věku 16-21 let. Setkání je ale koncipováno už pro 14leté a horní hranice není omezená - připravuje se speciální program i pro vysokoškoláky a starší. Každý den je vždy připraven duchovní program (mše sv. sloužená našimi českými a moravskými biskupy, dělené katecheze, modlitební skupiny...) a spoustu zábavy - vždy je na výběr z několika souběžně probíhajících workshopů (koncerty a kulturní vystoupení, sportovní program, poznávací výlety, tématické přednášky z oblasti kultury, psychologie, spirituality, křesťanské misie a evangelizace, ...). Další informace a přihlášky na <http://tabor2007.signaly.cz>



Pozvání k setkání

„Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci (Jan 13,34-35).“

Slova Kristova nás vybízejí ke vzájemné lásce, ke společnému setkání. Jistě tato možnost je při každé mši sv., při každé aktivitě, kdy se podílíme na díle Božím, kdy budujeme království dobra a lásky.

Ale takovou mimořádnou příležitostí k setkání je i oslava mého životního jubilea ve čtvrtek 19. 7. při mši sv. v 17 hodin a při

následném agapé v Komunitním centru Matky Terezy.

Srdečně vás všechny proto zvu na toto setkání. Zároveň vás prosím, pokud můžete nějakým způsobem přispět svými výrobky k pohoštění, bude to velmi milé.

Děkuji vám všem předem a těším se na setkání.

Váš jáhen Pavel Urban

Jáhnovi Pavlovi přejeme k jeho šedesátým narozeninám mnoho zdraví, božího požehnání a zdaru do další služby.



Blaze duši toho, kdo se bojí Hospodina,
vždyť koho by se přidržel, o koho opřel?
Oči Hospodinovy hledí na ty, kteří ho milují.
On je jejich mocnou záštitou a silnou oporou,
skrýší před úpalem a poledním žářem,
ochranou před úrazem a pomocí v pádu.
Hospodin pozvedá duši, rozjasňuje oči,
dává zdraví, život i požehnání.
Sir 34:15-17

PRÁZDNINOVÉ BOHOSLUŽBY

Fara a kostel sv. Františka z Assisi

Na Sádce 18, 149 00 Praha 4

☎/fax: 272 934 261

fara.chodov@volny.cz

http://chodovska.farnost.cz

Komunitní centrum Matky Terezy

U modré školy, 149 00 Praha 4

☎ 731 625 970

www.kcmt.cz

	Sv. František	Matka Tereza
Pondělí		
Úterý		17.00
Středa	18.00	
Čtvrtek		17.00
Pátek	18.00	
Sobota		
Neděle	8.30	10.00



e-mail

Karel Kočí (administrátor)
Antoni Košmidek (farní vikář)
Ondřej Pávek (výpomocný duchovní)
Pavel Urban (jáhen)
Romana Kraleva (past. asistentka)
Ludmila Šilhavá (ředitelka KCMT)
Martin Flosman (past. asistent)
Jan Jeřábek (pastorační asistent)
Eva Černá (ředitelka Charity)
Kancelář Charity (peč. služba)

777 101 941
 731 402 478
 603 235 606
 272 911 264
 603 918 901
 731 625 970
 777 637 280
 605 787 573
 737 322 569
 272 941 972

kkoci@czn.cz
 abikos@tiscali.cz
 ondrej.pavek@t-email.cz

 romi36@seznam.cz
 silhaval@seznam.cz
 flosmanm@post.cz
 jan.jerab@tiscali.cz
 charita.chodov@email.cz
 charita.chodov@email.cz